

Gera Anna

Mi fogott meg ezekben a tantárgyakban?

Alsóban Nagy Judit volt a latintanárom, és ő mondta, hogy mindenképpen vegyem fel a faktot. Nem voltam benne biztos, hogy az érettségi aztán elég jól fog sikerülni, ezért elmentem OKTV előkészítőre, viszont ennek az volt a feltétele, hogy indulni kell latin OKTV-n, úgyhogy indultam latin OKTV-n! Nagyon szeretem a színházat, szóval a drámát is megpróbáltam. Nyelvtanon pedig azért indultam, mert imádok olvasni.

Hogy tudtad elkülöníteni a sok tantárgyból való felkészülést?

Nem egy napon tartják a versenyeket, köztük van 1-2 hétnyi szünet. Mindig kitűztem, hogy na, most a legközelebbi a magyar – és csak magyarul. Persze, amikor letudtam a versenyt, rögtön mindent elfelejtettem magyarból. Ezután csak a latinra koncentráltam, és így tovább, a többi tantárggyal is. Igazából ez a trükköm, hogy nem veszem észre, mennyi van egyszerre, és mindig csak a következőre figyelek.

Ki a felkészítő tanárod, és miben segített?

Latinból Nagy Judit tanárnő készített fel a versenyre, és ahogy azt korábban is említettem, minden latinos eredményemet neki köszönöm, hiszen ő ösztönzött, hogy komolyabban foglalkozzak a tárggyal. Hozzá jártam heti rendszerességgel előkészítőre, és ő javította ki a fordításaimat is. Mellette sokat tett hozzá a latin iránti szeretetemhez Virág Barnabás tanár úr, aki az érettségire készített fel. Ő ugyan már nem tanít itt, de például év elején kaptam tőle egy latin nyelvű üzenetet a szalagavató kapcsán!

Nyelvtanból Hajdu Ágnes tanárnő volt a felkészítő tanárom, aki időt és energiát nem kímélve elolvasta és véleményezte a pályamunkámat (mindkét változatát) és segített felkészülni a döntőre is. Mellette hálás vagyok Nagy Eleonóra tanárnőnek, aki a faktos tanárom és az irodalom iránti szeretetemet ő alapozta meg, és Patai Ágnes tanárnőnek, aki ugyan nem tanít, de így is sokat segített. Irdatlan mennyiségű figyelmet és szakirodalmat kaptam tőlük.

Drámából Hajdú Zsoltné tanárnő a segítőm, tőle kaptam anno minden anyagot, és a pályamunka megírásában is nagyon sokat segített, az ő gondolatébresztő ötletei nélkül nem biztos, hogy ilyen jól sikerült volna a verseny. Arról nem is beszélve, hogy ő választotta ki tavaly a színpadi szövegemet is, és segített annak feldolgozásában.

Hogy tudtad meg, hogy bejutottál a döntőbe?

Latinból a honlapon láttam, és nagyon meglepődtem, mert nem számítottam rá. A magyartanárom, amikor a nyelvtan kapcsán megtudta, hogy bejutottam, rögtön írt. El sem akartam hinni. A nyelvtanba elég sok energiát fektettem, és kíváncsi voltam, hogy jól csináltam-e, és végül jó lett.

Tavaly megnyerted a dráma OKTV-t, és ezzel a Batyi első OKTV-győztese lettél. Milyen érzés volt, amikor bejelentették a győzelmedet?

Természetesen örültem, de az igazat megvallva ez inkább csak bónusz volt. Maga a verseny képviselte számomra az értéket. Lehettem volna akár a második tízben is, a lényeg az volt, hogy a sok profi, színészetet és drámát tanuló fiatal közt helyet kaptam külsősként.

Mit tanácsolsz azoknak, akik a későbbiekben szívesen indulnának az OKTV-n?

Én úgy indultam el, hogy semmi esélyem. Emlékszem, amikor ötödikben néztem embereket OKTV-döntősként, arra gondoltam, hogy sose fogok ide eljutni. Csak azért indultam, mert ez poén. Mindenki ezt mondta nekem, de azért mégis... Akkor ezt nem hittem el, de az az igazság, hogy ez tényleg szórakoztató, ha nem veszi az ember véresen komolyan. Csak indulj el, aztán majd meglátod! Nem kötelezettség, és nem veszíthetsz vele semmit.

Egy éve kijutottál egy nemzetközi latinversenyre Olaszországba. Ott miket tapasztaltál?

Elképesztő volt, hogy mekkora odafigyeléssel, és milyen magas színvonalon rendezték meg a versenyt. Részt vehettünk egy csomó klassz programon, és megcsillogtathattam az olasz nyelvtudásomat egy olyan frappáns mondattal, hogy „Én egy vegetáriánus fiú vagyok.”

Van valami módszered/kabalád a stressz elűzésére?

Van egy motivációs plüss jegesmacim, amit Angliában vettem. WWF-es, és mindenhova magammal viszem. Ha pedig nem jut eszembe semmi, sok vizet iszom, mert ez segít koncentrálni.

A magyar fakton sok kötelezőt kaptok. Emellett jut még energiád/kedved/időd saját szórakoztatásra olvasni?

Kedvem mindenképpen van, és ahogy azt a nagyszerű magyartanáromtól tanultam, ehhez nem idő kell, inkább lelkiállapot. Ez pedig megvan, az olvasás mindig kikapcsol. A kedvenc könyvem Madách Imrétől *Az ember tragédiája*. Igaz, hogy ez egy dráma, de ez a legjobb! Kedvenc íróm Madách Imre, de Douglas Adamst és Dürrenmattot is nagyon szeretem.

Milyen hobbijaid vannak?

Sokat járok színházba, ezenkívül szeretek olvasni. Nyaranként táborfelügyelőként terelgetek gyerekeket, és ez rengeteg örömet okoz. Ezenkívül a tanulást is szórakoztatónak tartom, még ha sokaknak ez szokatlan is.

Lassan már nyolc éve, hogy ide jársz. Mi a legemlékezetesebb élményed ebből az időszakból?

Barátnőmmel egy időben segítettük szelektíven gyűjteni a hulladékot. Egy ilyen alkalommal volt nálunk egy nagy adag hulladék, és megpróbáltuk beleönteni egy zsákba. Sikeresen mellé is öntöttük, és pont akkor jött el mellettünk Bülgözdi tanár úr, és azt mondta, hogy ennyire ügyetlenek nem lehetünk, és hogy ilyet még egyszer nem lehetne csinálni. Megpróbáltuk még

egyszer, és megint mellé öntöttük! Így bizonyítottuk be, hogy de, igenis lehet ilyet még egyszer csinálni.

Mik a terveid a jövőre nézve?

Alszom. Aztán szeretnék egyetemre menni, elsőként az ELTE jogászkarát jelöltem meg. Nagyon szeretnék bejutni, elhivatott vagyok! Egyébként sokáig szenvedtem vele, hogy mi legyek, egy időben például a dramaturgi pályát találtam vonzónak. Aztán nyáron részt vettem egy orientációs táborban, és ott keltették fel az érdeklődésemet a jogász szakma iránt. Ezen a területen szeretnék elhelyezkedni, de még nem pontosan tudom, milyen irányban. Elsősorban a környezetvédelmi jog az, ami érdekel. Szakmai szinten ez, de egyébként szeretnék nagycsaládot boldog gyermekekkel.